

A close-up photograph of a couple's hands clasped together, set against a soft, golden background of a beach at sunset. The person on the right is wearing a white, long-sleeved shirt with rolled-up cuffs and a thin silver chain bracelet. The person on the left is also wearing a white shirt. The background shows a sandy beach and the ocean under a warm, hazy sky.

*Kronika
rodiny Leroy*

III. DIEL TRILÓGIE

STELLA DAVIES

*Kronika
rodiny Leroy*

III. DIEL TRILÓGIE

STELLA DAVIES

Kronika rodiny Leroy 3. diel

Stella Davies

© Stella Davies, 2026

v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Redakcia: Katarína Markovová

Jazyková korektúra: Dominika Jelínková

Obálka a grafická úprava: Miroslav Kulich

ISBN (pevná väzba) 978-80-570-8177-7

ISBN (brož. väzba) 978-80-570-8178-4

ISBN (EPUB) 978-80-570-8180-7

ISBN (MOBI) 978-80-570-8181-4

ISBN (PDF) 978-80-570-8179-1

*Táto kronika zaznamenáva príbeh rodiny Leroy,
presnejšie kráľovskej dcéry Amy,
jej rodičov a súrodencov.*

*Tvoria ju prepisy myšlienok tých,
ktorých sa tento príbeh týka.
Mená aj miesta sú zámerne zmenené,
aby bolo zachované ich utajenie.*

Útok

Les okolo hradu Godelot stíchol, akoby v ňom razom zmizlo všetko živé. Aj listy stromov boli bez pohybu. Angelova správa o skupine upírov stojacej na kraji lesa sa však niesla tichou poštou. *Upíri. Je to súčasť show? Pokračuje vystúpenie? Koľko ich je? Ó, nie. Päťdesiat? Kde sú princ s princeznou? Ochránia nás? Ako... Nedokážu ich zložiť? Prečo? Sme bezmocní? Zabijú nás. Všetkých nás zabijú. Upíri...*

Veľké ihrisko aj stánky boli behom pár chvíľ takmer vyľudnené. Wes zahlásil do mikrofónu množstvo atrakcií vnútri hradu, a keďže použil aj formulku označujúcu tajný poplach, známu hlavne zasväteným jednotlivcom, reakcia bola ukážková. Kým niektorí vchádzali dnu, iní, naopak, vyšli von. Boli to hlavne bojovníci a hradná stráž, ale aj obyčajní ľudia, ktorí chceli chrániť svoje rodiny. Jesper, Finn a Ariel vyšli pred hrad, nikto z Wilsonovcov sa neukázal. Angel ostal na terase, aby mal upírov stále na očiach, a cez prsteň sledoval dianie v hrade, ale hlavne mimo neho.

Všetci stáli v tichosti, komunikácia prebiehala skrz prstene. Sústredili sa pri stánkoch a cez súkromný pozemok Leroyovcov sa dívali na vyvýšeninu, ktorá ich oddeľovala od jazera.

«Angel,» ozval sa v jeho myšlienkach Jesperov hlas. «Potrebujem pri sebe Amy.»

«V žiadnom prípade. Nedopustím, aby ste sa obetovali.»

Jesper bol jeho vedomosťou na chvíľu zaskočený.

«Angel, naša sila môže pokračovať cez Saru. Spoločenstvo bude zachránené.»

«Somarina. Sara bude bez Amy stratená.»

«Musíme urobiť...»

«Nedovolím ti to!» Angel nervózne prešiel k stene a dlaňou objal belasý kvietok vyrastajúci v úzkej škáre múru. Mal pocit, že to bolo len pred chvíľou, čo sa ho Amy dotkla. Kvietok vyzeral sviežo, akoby mal tie najlepšie podmienky pre život. Angel pokriakol. *Určite je v poriadku. Určite je v bezpečí.*

«Angel,» pokračoval Jesper, «nerozumieš tomu. Ľudia z nášho spoločenstva áno. Naša smrť má šancu zachrániť ostatných, nepotrebujem tvoj súhlas. Ich život za náš a všetci môžu žiť.»

«Nie!» zamietol rázne a vrátil sa ku kamennému zábradliu, aby mal dobrý výhľad na les. Žiaden pohyb. Nič sa nezmenilo. Nepozvaní upíri stáli za jazerom a z diaľky pozorovali honosný hrad so zapálenými faklami na cimburí a niektorých menších balkónikoch. Občas medzi sebou prehodili pár slov alebo sa zasmiali, čo Angel vyhodnotil ako dobré znamenie. Nemali na tvárach zúrivé výrazy, neútočili, ich počet nepribúdala... zatiaľ.

Medzitým sa Jesper opätovne pokúšal nakontaktovať na Amy. *Možno zvažuje, že sa neobetuje... Nie, nad niečím takým by nepremýšľala, prišla by za mnou, vyhládala by ma a všetkých by sme zachránili. Prečo neodpovedá? Musím ju nájsť.*

«Neopováž sa!» upozornil ho Angel.

«Je to naša povinnosť.»

«Nie, kým som tu ja. Nedopustím to.»

«Proti päťdesiatim upírom nemáme šancu v priamom boji. Chceš sa dívať, ako všetkých zabijú?»

«Úplne si to vyhod' z hlavy,» pomyslel si Angel prísne.

Jesper s prehováraním rezignoval. «Ak by sa mi niečo stalo, postaraj sa o moju rodinu.»

«Nič sa ti nestane. Zabijem každého, kto sa k tebe priblíži.»

Jesper vzhliadol na balkón. «Bez strát sa to určite nezaobíde. Za hradom sú tri veľké podujatia a koncert. Z dvoch sme po vy-

hlásení poplachu nedostali spätnú väzbu. Môže sa stať čokoľvek. Možno sa nestihnú skryť, kým sa upíri rozptýlia okolo hradu. Na tomto mieste je nás teraz v pohotovosti takmer tristo päťdesiat, ak sa na nich všetci vrhneme, máme šancu zabrániť masakru.»

«Neblázni. To by som robil až v krízovej situácii. Pre nikoho z nich nebude problém zabiť desiatky ľudí v priebehu pár sekúnd.»

«Tvoj plán má mizivú šancu na úspech.»

«Viac nateraz k dispozícii nemáme.»

«Ja som ponúkol riešenie.» Jesper sa opäť pozrel smerom k balkónu.

«Nie,» zahriakol ho. «A už to od teba nechcem počuť. Budeme sa snažiť eliminovať ich počet, a ak to už ďalej nepôjde, potom sa ich budem snažiť pozabíjať.»

«Čo ak zomrieš?»

«Tak zomriem.»

«Ty môžeš a ja nie?»

«Dost už s tým!» Nebol to Angel, kto vybuchol, ale Finn. «Všetci sme pripravení zomrieť. Nezožerieš si slávu sám. A Amy do toho neťahaj.»

«Práve ty by si to mal chápať, Finn,» napomenul ho Jesper.

«Chápem len to, že sa ešte chvíľu budete baviť o tom, ako sa chceš obetovať, a zabijem ťa ja sám.»

«Finn, zvládneme to,» upokojoval ho Ariel, ktorý stál pri ňom najbližšie a potľapkal ho po pleci. «Zredukujeme ich počet, ako navrhuje Angel, a potom ich zabijeme. Keď je Angel našťavaný, dostane naraz aj desiatich, takže teraz ich zabije určite viac. My už si so zvyškom poradíme. Teraz nie je priestor na strach. Zvládneš to?»

Nebola to len otázka na Finna, ale i na ostatných bojovníkov stojacich okolo, spojených myšlienkami. Jedna vec bola postaviť sa na obranu hradu výmenou za prijatie do bojovej skupiny alebo za službu spoločenstvu. Druhá vec je osobné presvedčenie a pre-

konanie strachu zo smrti. Toto nebolo cvičné ihrisko ani bežný výjazd medzi smrteľníkmi. Väčšina bojovníkov sa mala stretnúť s krvilačnými upírmí prvýkrát. Teraz ešte mohli zhodnotiť, či sú schopní ostať alebo sa utiahnú radšej do hradu. Napriek tejto možnosti všetci ostali naďalej stáť na svojich miestach.

Jesper nakoniec prestal hovoriť o sebaobetovaní a súhlasil s Angelovým plánom. Teda, rozhodol sa, že mu dá aspoň šancu. «Škoda, že tvoja rodina nevie bojovať,» pomyslel si Jesper.

«Urobia, čo je v ich silách.» Po zaváhaní sa Angel od všetkých myšlienkami odpojil a oslovil len samotného Jespera: «Je Amy v poriadku?»

«Neviem s ňou nadviazať spojenie. Po Gilovom hlásení sa so mnou prepojila. Už vie, že ide o útok upírov a že na nich pravdepodobne neplatí omráčenie.»

«A?»

«Zamierila do hradu, ale odpojila sa a už na moje volania nereaguje. Možno sa opäť dostala do šoku.»

«Dobre.» Angel sa snažil upokojiť. *Ak sa Amy dostala do hradu, tak ju Gil vnútri donútil ignorovať Jespera. Ak to niekto dokáže, tak on.*

«Gil o nej nič nevie,» zareagoval Jesper. «Do hradu vraj neprišla. A nedostavil sa ani Brendan, ani naši rodičia. Stella ich hľadá.»

Angel sa pozrel smerom k veľkému ihrisku a uvidel ju tam. Biele vlasy boli neprehliadnuteľné. Bola sama, bez akýchkoľvek bojovníkov, ktorí by ju sprevádzali, a behom sa od nej vzdalovalo niekoľko párikov mladých ľudí smerujúcich do hradu.

«Išla do záhrad za ihriskom,» vysvetlil Jesper. «Chodia tam zamilovaní. Pôjde ešte skontrolovať zadné trávniky. Dostali sme novú informáciu od ľudí z lampiónovej show, ktorí práve dorazili zozadu do garáže. Vraj ich odtiaľ stiahli Amy s Brendanom. Stella ich nájde. Budú v bezpečí.» Nech sa predtým Jesper akokoľvek oháňal sebaobetovaním, teraz Angel v jeho myšlienkach videl,

že by Aminu záchranu naozaj privítal. Ak by našiel spôsob, ako zabiť upírov bez jej účasti, určite by ho využil, aj keby ho to stálo život.

«Len mi sľúb, že sa o ňu postaráš.»

«Sľubujem,» povedal Angel. Ak by mu teraz nešlo o záchranu všetkých ľudí pod terasou aj tých v hrade, sám by sa vybral Amy hľadať. Snažil sa veriť tomu, že je v bezpečí alebo že čoskoro bude. Skontroloval upírov a obzrel sa za Stellou, ktorá bola stále viditeľná za ihriskom. «Mala by už odísť. Keď upíri prejdú za vyvýšeninu, zbadajú ju. Amy by mal hľadať niekto iný. Stella musí dohliadať na evakuáciu. Potrebujeme čo najviac otvorených priechodov, a keď tam teraz nie sú ani Amy, ani Kate...»

Jesper jeho myšlienky prerušil. «Priechody do tajných chodieb sú otvorené. Všetky. A o Stellu sa báť nemusíš.»

Angelovi niečo vrtalo hlavou, no už nemal priestor na otázky. Napojil sa opäť na vodcov bojových skupín a ostatných zainteresovaných, aby mali všetci čerstvú informáciu. «S niekým telefonovali a pohli sa. Kráčajú pomaly, zjavne sa neponáhľajú.»

Jesper prestúpil z nohy na nohu. «V hrade ešte nie sú ani zďaleka všetci v úkryte.»

«To teraz nerieš. Musíš vyzeráť presvedčivo,» naliehal Angel.

«Ale musíme sa presunúť k hlavnej bráne, takto tých vnútri neochránime.»

Vo vzduchu visela nervozita, keď sa spoza vyvýšeniny vynorila veľká skupina upírov.

«Jes, okamžite všetkých upokoj. A hlavne seba.»

Stalo sa. Keď však Angel sledoval vysmiatú tvár upírov, jeho vidina dobrého znamenia sa rozplývala. *Ak sa rozbehnú a priamo zaútočia, títo ľudia pod terasou budú za pár sekúnd mŕtvi.*

«Ak by chceli útočiť, už by tak urobili,» namietal Gil zvnútra hradu. «Nečakali by, rovno by sa rozbehli. Chcú vyjednávať.»

«Chcú. Čítam Ryana,» doplnil Jesper.

«Aj predtým si ho čítal,» neodpustil si Finn, ale vlastné slová ho hneď zamrzeli. «Prepáč. Nemyslel som to tak.»

Ostatní s napätím pozorovali prichádzajúcich. Skupina upírov sa zatiaľ správala podľa Gilovho predpokladu a zastavila pred Jesperom a anjelmi roztrúsenými za ním.

„Zdá sa, že sme očakávaní.“ Šéf skupiny s účesom uhladeným dozadu sa zoširoka usmieval.

„Isteže,“ odpovedal Jesper bez náznaku strachu. Riadil sa Angelovým plánom, i keď pokoj bol to posledné, čo teraz cítil.

„Nájdite to decko!“ prehovoril opäť ich vodca a piati upíri sa pobrali smerom k hradu, pričom ich nikto z anjelov nezastavil. „Som rád, že ste pochopili situáciu. Spolupracujte a nič sa vám nestane. Chceme len tú malú.“

„Akú malú?“ Jesper sa ani neobzrel za upírmi, ktorí zmizli v hrade.

„Tú upírku. Bola na balkóne s tým svojím strážcom.“

„Strážcom?“

„Nerob sa sprostým. Máme to tu dobre zmapované. Dvaja naši ľudia sú na hrade už niekoľko hodín. Ten hore je jej pestún.“

Terasa však už bola prázdna.

Jesper sa tváril chladne. „Greg, asi sme sa nepochopili.“

„Odkiaľ vieš moje meno?“ spozornel upír.

„Od Ryana.“

„Ryan je s nami, doviedol nás k vám, zabezpečil nám pozvanie na hrad.“ Uškrnul sa a gestom poslal do hradu ďalších piatich chlapov. „Do vášho zoznamu hostí podstrčil naše mená a povedal nám aj o kráľovskom krížencovi. Napoly anjel, napoly upír. Je tak? Chceme len ju. Postaráme sa o ňu a vychováme ju. Ak nám ju vydáte dobrovoľne, nikomu sa nič nestane.“

Ryan prehovoril: „Nechceme jej ublížiť. Aj princezná to iste ocení po tom, čo sa jej stalo...“

Jesper urobil rázny krok vpred a *spontánne* sa zasmial. „Prepáč, Ryan, ale nie som dobrý herec, nedokážem sa dlhšie pretvárať. Angel?“

Angel, ktorý sa opäť objavil na terase, z nej s ľahkosťou zoskočil. „Súhlasím. Môžeme ho prijať. Bol vážne dobrý. Prilákať sem také množstvo upírov mu dáva jednoznačné prvenstvo.“ Podal prekvapenému Ryanovi ruku na znak priateľstva. „Vitaj medzi vyvolenými.“

„Čo?“ Greg zrazu zneistel, a to nielen tými slovami, ale aj Angelovým skokom. Ak mal doteraz informáciu o tom, že je pestún, teraz zistil, že je aj upír.

Angel čakal, že Jesper bude pokračovať v dohodnutej stratégii, ale Jesper zrazu zamrzol. Prestal odpovedať ako Gregovi, tak aj cez prsteň. Prerušil komunikáciu.

„Akože čo?“ Angel prevzal iniciatívu. „Netvárite sa tak vyjavené. Nechali ste sa nachytať. Ryan, už to nemusíš hrať. Zaručene si prijatý.“

Ak bol niekto v šoku, tak to bol Ryan. „Nie, ja... Greg, to nie je pravda.“ Skôr ako si stihol niečo uvedomiť, muž stojaci za ním mu zlomil väzy. Kým dopadol na zem, mal už v hrudi drevený konár ako definitívu.

„No škoda.“ Angel sa na jeho ležiace telo pozrel s výrazom ľútosti. „Mal vážne talent. Ale čo už? Možno získame niekoho z vás. Už dávno s anjelmi spolupracujeme. Prispôsobili sme sa. Ak prejdete k nám, dostanete šancu a my vás nezabijeme.“ Chytil z najbližšieho stánku mafin a hodil ho jednému z upírov. „Zvyknete si. Aj my sme si zvykli.“

Upír ovažal sladké cesto a prekvapene sa pozrel na ostatných. „Vonia ako krv.“ Predelil ho na viac kúskov a ponúkol aj ďalších. Upíri boli prekvapení a zároveň zmätení. Premeriavali si Angela a skupinu za ním. Nevedeli, čo očakávať, a skupina zatiaľ v myšliach odrátavala: «Štyridsať a dvaja špióni vnútri hradu.»

«Nie,» opravil ich Angel. «V hrade bude už len jeden. Naopak, tu je o jedného viac.» Za šéfom upírov si všimol tvár, ktorú už dnes zaregistroval na slávnostiach medzi divákmi. Asi to bolo tým, že sa ten chlap až príliš hltavo díval na Amy. Okamžite mu bol nesympatický.

«Mohol by to byť dôvod na zabitie,» pomyslel si Finn. «Toho si podám.»

«Poko, Finn. Neurob nejakú hlúposť,» upozornil ho Ariel.

«Ralph a Wes už hľadajú toho špióna vnútri hradu,» odpovedal im Gil znútra. «Tu sa zatiaľ nič podozrivé nestalo. Pošlem ďalšie Sarine experimenty?»

«Nie, to bude stačiť. Gil, čo ak sa dostal do tajných chodieb?» opýtal sa Angel zhrozene, ale Gil bol pokojný. «Nedostal. Upír sa tam nedostane.»

«Ja som sa dostal.»

«Ty si náš. Pokračujeme v tvojom pláne.»

V tú chvíľu sa z hradnej brány ozval veselý smiech. Bola to Clare s Mary a pár dievčatami z hodín varenia. Neboli síce všetky, práveže z hodín varenia tam boli možno len dve. Zvyšok doplnila Zara so svojou skupinou *amazoniek*.

„Čo je, dievčatá? Kde sú ostatní?“ opýtal sa ich Angel *uvolnene*, keďže Jesper bol stále meravý.

„Bavia sa vnútri. Všetkých zabili a čakajú na ďalších. My sme to vzrušenie už nemohli vydržať.“

Clare sa oprela o Ariela a ukážkovo sa mu zahryzla do krku. Pri závane krvi všetci upíri o krok ustúpili.

„Teraz nie. Máme tu prácu,“ zašepkal Ariel, Clare však ne-súhlasila. „Ten boj vnútri nás celkom potrápil. Musíme sa odreagovať.“

Mary, Zara a ostatné dievčatá ju kopírovali a *prisali sa* na krk bojovníkovi, ktorého mali pri sebe najbližšie. Angelova metóda, ktorú sa učili v kuchyni a osvojili si ju aj ostatné, fungovala. Ariel

dokonca Clare vášnivo pobozkal a urobili tak aj mnohí z bojovníkov. Na tvárach upírov sa črtalo zreteľné zmätenie.

„Nerobte paniku,“ upokojoval Greg svoju upírsku skupinu, ktorá zjavne začínala o celom ich výjazde pochybovať. Okrem toho, amazonky boli naozaj neodolateľné. Vrhali pohľady, ktoré by presvedčili každého. Teda každého okrem Grega. „Sústredte sa. Nie sme na výlete. Vezmeme to dieťa a odchádzame. Kyle potvrdil, že dostal princeznú aj princa. Nájde aj to decko. Nikto nás nezastaví. Ani zapredaní upíri,“ dodal a premeral si Angela. Pri pohľade na Zaru a jej *spoluzvodkyne* odvrátil zrak. „Keď niekto podľahne, zabijem ho. Aj všetkých, ktorí nepočkajú na Kylea a zaútočia na vlastnú päsť.“

Angelove myšlienky pracovali rýchlo. Ostatní, s ktorými bol v spojení, v nich čítali veľmi ťažko. Pochopil, prečo je Jesper taký meravý. Dostali Amy. Greg povedal, že mali dvoch svojich na hrade už niekoľko hodín. Jeden z nich stál za Gregom a druhý... Kyle? Kyle! Áno, na Saru sa bol pozrieť neznámy muž. Povedal, že sa volá Kyle. Bolo to dnes, keď Jeremy odišiel z terasy pripraviť sa na ukážku s Brendanom. Keďže Kyle nechcel predložiť doklad totožnosti, Angel mu odmietol Saru ukázať či podať mu o nej akékoľvek informácie. Kyle s úsmevom povedal, že sa opýta priamo princeznej, a Angel to bral ako vybavenú vec. Videl ho aj potom vedľa ihriska pri ohňovej show a mal pocit, že pôjde za Amy a zjavne ju neskôr aj našiel. Angel bol na seba nahnevany. *Malo mu to dôjsť, Kyle sa správal divne. Tvrdil, že ho princezná požiadala, aby jej malú priniesol. Bol úlisný, odporný a... mal ho zabiť. Bol taký plný eufórie, že je Jeremy nesmrteľný, až upustil zo svojej ostražitosťi? Keby bol s Kyleom dlhšie, určite by zistil, že je upír. Och, mal byť dôkladnejší. Čo je teraz s Amy? Čo znamená, že ju dostal? Čo jej ten upír urobil?*

«Nemusíš si to vyčítať,» prerušil jeho myšlienky japonský vodca Daiki Watanabe, ktorý stál blízko neho. «Keby si mal zabiť

každého, kto je úlisný a odporný, princezná by prišla o polovicu nápadníkov. Aj so mnou sa ten Kyle stretol. Po ohňovej show, keď sa ku mne Amy konečne dostala, prišiel a otravoval ju so žiadosťou o tanec. Tiež som ho mohol zabiť.»

Angel mu to nevyčítal. *Naozaj by sa asi nikto nedovtipil, že môže byť na hrade nejaký upír.*

«Zabijem aspoň Grega,» pomyslel si Daiki. «Vrhnem sa na neho a vy ostatní potom vyzabíjate zvyšok. Bez vodcu budú neorganizovaní.»

«Nie, všimni si ich pozície. Zdá sa, že sú na túto možnosť pripravení. Budú ho chrániť a on bude ďalej rozdávať rozkazy, ale už sa nebude báť zabíjať. Ak ho niekto zlikviduje, tak ja, ale až keď ich ešte trochu preriedime,» dodal a vzápätí si na niečo spomenul. «Kam išiel ten ich Kyle po tom, ako neuspel u princeznej?» vyzvedal Angel, keďže mu došlo, že Kyle u Amy s tancom neobstál, a ak nechcel urobiť rozruch, tak musel odísť.

Daiki uvažoval. «Videl som ho kráčať smerom k Brendanovi.»

«Myslíš k princovi.»

«Nie,» protirečil mu Daiki, «Jesper tam vtedy nebol.»

«Ja ani nemyslím Jespera, ale Brendana,» vysvetlil. «Greg povedal, že Kyle dostal princeznú aj princa. Keďže Jesper stojí tu pri nás, tak tým princom myslel pravdepodobne Brendana. Od začiatku slávností je predsa princom on. Aspoň pre tých, ktorí pravého princa nepoznajú. Keď boli dvaja ich špióni na hrade už niekoľko hodín, videli aj to vaše vystúpenie, kde si hral upíra.»

«A Brendan princa,» doplnil Daiki.

«Áno. A zjavne ani Greg nemá potuchy o tom, že pravý princ stojí priamo pred ním. Už nemá Ryana, ktorý by mu to objasnil.»

«Berie Jespera len ako vyjednávača,» pokračoval Daiki.

«A stále sa neozvali ani Kate a Mark. Asi ich dostal všetkých...»

Angel sa odpojil, aby mohol byť vo svojich myšlienkach sám. *Kyle dostal princeznú. Čo jej urobil? Amy... čo je s tebou? Kde si?*

Nie, určite sa jej nič nestalo. Nemohlo sa. Amy je v poriadku. Musí byť v poriadku. Ale Jesper zmeravel... on... on ju stratil... Angel cítil, ako mu zrazu oťažieva hrudník a vnára sa mu hlbšie do tela. Bol si istý, že zo spodnej strany hrudnej kosti má osteň, ktorý mu útočí priamo na srdce.

Obeta

Stella Davies, ozvalo sa v Angelových myšlienkach a on okamžite potvrdil komunikáciu.

«Angel, buď, prosím ťa, pokojný.»

«Ukáž mi ju, prosím.»

«Sústreď sa. Závisí od teba množstvo životov. Potrebujeme tvoju istotu a schopnosti.»

«Chcem ju vidieť.»

Stella sa pozrela na zem, kde sa medzi stebami trávy ožiarenej svetlom z hradu trblietali kvapky krvi. Očami kopírovala krvavú stopu, ktorá sa zrazu roztiahla do červeného koberca, a osten v Angelovej hrudnej kosti sa nemilosrdne vnáral hlbšie. Amy ležala na tráve a na krku mala veľkú otvorenú ranu. Kyle si dal zjavne záležať.

«Angel, potrebujem sa čím skôr prepojiť so všetkými. Chcela som len vedieť, či na teba nebude pôsobiť krv v mojich myšlienkach. Angel?»

«Áno? Teda nie. Nepôsobí. Som v poriadku.»

«Tri... dva... jeden...»

Angel sa prepojil na ostatných a bol rád, že mal možnosť vidieť ten krvavý obraz skôr. Stella sa však tentoraz zastavila zrakom na Amy len okrajovo a rovno prešla na dve telá ležiace vedľa nej. Kate a Mark.

«Bol to upír. Bol sám,» vysvetlila myšlienkami Stella pre všetkých vodcov skupín. «Amy sa mu nechcela podvoliť, vzpierala sa do posledného dychu. Kate s Markom jej pribehli na pomoc. Mark je na tom najlepšie. On žije.»

«*Princezné sú mŕtve.*» «*Zabil ich.*» «*To je koniec.*»

Myšlienky prechádzali Angelom zo všetkých strán.

«Našťastie, urobil chybu,» prerušila ich Stella, «pomýlil si Jespera s Brendanom.»

«Takže predsa,» pomyslel si sám pre seba Angel, i keď viacerí si povedali to isté. Čo však tá chybná zámena znamenala, sa už nikto z nich nedozvedel.

«Angel,» Stella ho miesto vysvetlenia oslovila pred všetkými formálnym hlasom, «mal si dobrý plán, vážim si tvoju odvahu a odhodlanie, ale Greg sa nespráva tak, ako sme predpokladali. Teraz čaká Kylea a to ho možno ešte chvíľu zdrží. Musíme však konať, skôr ako stratí trpezlivosť a začne priamy útok.»

«Oddelím a zabijem ďalších,» ubezpečil ju. «Ver mi. Už viem, ako to urobím.»

«Je ich stále príliš veľa.» Stella si povzdychla. «Tajné chodby sú už úplne plné a veľa ľudí v nich ešte nie je. Začali sa schovávať aj po izbách a učebniach. Sú vydesení.»

Pri tejto informácii pocítil strach. Ozajstný strach. Nie o seba, ale o ostatných. Díval sa na odhodlaný Gregov pohľad a bolo mu jasné, že tohto chlapa naozaj nepresvedčí. Mal jasný cieľ a tí upíri ho poslúchali. Ak aj mali na chvíľu pocit, že sa pridajú k anjelom, predsa len pri ňom ostali. Mysleli si, že stoja oproti upírom, a im to bolo zjavne úplne jedno. Nezľakli sa. A takto v skupine sa ani nemali čoho. Mohol skúsiť ešte niekoľkých oddeliť, ale to by ich musel zredukovať o viac než polovicu, aby bola šanca, že sa nikto z nich nedostane do hradu. Všetci vonku pravdepodobne zomrú, ale vnútro snád ochránia.

Pozrel sa na Daikiho, Clare a Ariela, na Finna, na svoju mamu, na Zaru a ostatných vodcov bojových skupín a všetci potvrdili odhodlanie.

«Angel,» ozvala sa opäť Stella, ktorá vstala od ležiacich tiel a zhlboka sa nadýchla, «máš teraz dôležitú úlohu. Spolieham sa

na teba. Je nádej, že našich ľudí zachráňime, ale musíš Grega zdržať. Mám plán.»

Nenachádzal v jej myšlienkach žiadne podrobné vysvetlenie. Stella pokračovala: «Apelujem na všetkých, ale hlavne na teba, Angel, keďže máš vlastnú hlavu a nepodliehaš podriadenosti nášho spoločenstva. Nech uvidíš čokoľvek, nesnaž sa to zastaviť. A vás ostatných žiadam, aby ste sa, naopak, správali plne podľa našich tradícií.»

Angel ešte zahliadol, ako si od Amy vzala jej retiazku, hneď nato sa však spojenie prerušilo. Pohľadom prešiel po tvárach ostatných bojovníkov a bolo mu jasné, že všetci počuli inštrukcie a rovnako ako on netušili, čo chce Stella urobiť.

Greg mal medzitým telefonát a ubezpečil nedočkavých upírov, že ich druhovia vnútri žijú a že ďalej pokračujú v misii. „Vidíte? Klamali nás. Nikoho z našich nezabili. Sú to len blafy.“ Jeho telefonáty Kyleovi však stále končili prázdny prerušovaným tónom, čo ho stále držalo v napätí.

Jeden z upírov zrazu skočil na Jespera, ktorý stál najbližšie, ale Angel bol v strehu, v okamihu zakročil a útočníka zabil. Stretol sa s Gregovým pohľadom, a napriek tomu, že Greg opäť rázne upozornil svoju skupinu, aby zatiaľ neútočila, bolo mu jasné, že o tomto *náhodnom* útočníkovi vopred vedel.

«Myslím, Angel, že teraz sondovali, kto je upír, a majú v tom jasno,» ozval sa mu v myšlienkach Daiki. «Nikto z nás sa nepohol, iba tvoja mama a Clare. Pomalé reflexy nás prezradili.»

Angel s ním súhlasil. Podľa Gregovho spokojného výrazu usudzoval, že to tak určite bolo.

„Zdá sa, že nemáš medzi svojimi mužmi patričný rešpekt. Ne počúvajú tvoje inštrukcie, aby vyčkali na Kylea. Alebo sú takí nedočkaví?“ podpichol ho Angel. Zdalo sa mu, že sa Jesper konečne spamätal, i keď myšlienkami sa s ním nespojil. Asi potreboval ešte čas a ten mu Angel nemal problém poskytnúť. Chcel

zdržať a zredukovať počet upírov a bez Jespera si možno poradiť lepšie. „Moji ľudia poslušne čakajú na pokyn,“ ukázal Angel na bojovníkov za sebou. „Nič ich tak ľahko nevyprovokuje. Ale keď sú už tvoji muži takí chtiví boja, čo keby si zatiaľ so mnou zmerali sily?“

Greg sa už chystal súhlasiť, ale zo zadných radov jeho skupiny k nemu zrazu prišiel jeden z jeho mužov a ukázal mu niečo vo svojom telefóne. „Pozri.“

Greg sa pozrel na displej, potom na Angela a uškrnul sa. Hodil telefón Angelovi a ten tam uvidel správu. V sekunde prebehol jej obsah a telefón jediným stisnutím v dlani zničil. Bol rád, že si ostatní v jeho myšlienkach nestihli správu prečítať. Greg bol však zhovorčivý. „Ale, ale! Mal si sa hneď pochváliť, že si *Biely* upír. Asi by som sa ti mal pokloniť a žiadať o odpustenie a milosrdenstvo.“ Na jeho tvári však žiaden náznak úcty nevidel. Naopak, v skupine za ním to pri slovnom spojení *Biely upír* šumelo. Angel to bral ako svoju výhodu a usmial sa. Úprimne mu bolo v tej chvíli jedno, čo si o ňom pomyslia anjeli. Mal svoj cieľ a išiel za ním. „Takže keď už vieš, kto som, tak ti je jasné, že Bieli upíri milosrdenstvo nedávajú. A nedávajú ho ani anjeli, ku ktorým teraz patrí.“

„Takže si klamal, keď si nás lákal na svoju stranu. Zabili by ste aj tých, ktorí by sa k vám pridali. Vidíte?“ ozval sa smerom k svojej skupine. „Klamú nás v jednom kuse. Buď odídeme s tým deckom, alebo zomrieme.“

„Alebo zabijete mňa a dvere k anjelom vám budú otvorené.“ Angel roztiahol ruky, poukazujúc na svoju bezbrannosť. Chcel čo najväčšie množstvo upírov nalákať na seba a podarilo sa mu to. Sedem upírov sa na neho vrhlo a hneď po prvých mŕtvych ich doplnili ďalší piati. Presne toto chcel dosiahnuť. V myšlienkach mal predstavu Aminho tela a krvavých rán, ktoré jej spôsobil

Kyle predtým, ako ju zabil, a mal pocit, že je neporaziteľný. Konečne si mohol niekde vybiť zlosť.

Greg sa prizeral a vôbec mu neprekážalo, že boli ďalší jeho muži eliminovaní. Nemal pocit strachu z toho, že Angel ich počet zredukoval. Veril, že dosiahne svoj cieľ, keď sa Kyle vráti s princom a princeznou.

„Váš špión sa pomýlil,“ ozval sa zrazu Brendanov rázny hlas z terasy, keď upíri prestali útočiť na Angela. Vedľa Brendana sa na terase objavil aj Ralph, ktorý na rukách držal telo upíra so zapichnutým dreveným kolom a poľahky ho šmaril k nohám ostatných upírov. Angel ho spoznal, bol to ten istý, ktorý prišiel za Sarou. Kyle. Takže bol mŕtvy. A nielen to, Brendan prežil. Jeho prítomnosť na terase všetkých povzbudila.

Ralph rovnako ladne ako predtým Angel zoskočil z terasy a pridral sa k anjelom. Postavil sa dopredu, aby tak ako jeho syn dokázal ochrániť čo najviac bojovníkov. Brendan ostal na terase a usmieval sa. „Zabil som ho. Otrávil ma tým vašim jedom a ja som predstieral vyradenie z hry, ale jed na mňa nepôsobil. Nie som totiž princ, ako si ten váš kamoš myslel,“ povedal a ukázal na upíra pri ich nohách.

„To nie je možné,“ zašepkal pri Gregovi druhý špión.

„Drž hubu,“ zahriakol ho Greg, ktorého Kyleovo mŕtve telo zaskočilo a zrušilo jeho predchádzajúce plány. Konečne bol na ňom badateľný aj iný pocit ako spokojnosť. Skôr ako si stihol niečo premyslieť a reagovať na zmenenú situáciu, zaujal ho pohyb od hradu.

Angel taktiež zaregistroval šum za svojím chrbtom, ale nezdalo sa mu bezpečné otočiť sa. Pri prekvapených zvukoch mu to však nedalo. Urobil krok, aby lepšie zaclonil Jespera za sebou, a otočil sa. Aj všetci ostatní sa otočili. Bojovníci si postupne kľakli jeden po druhom na koleno a skláňali hlavy. Od hradu totiž kráčala Stella. Bola oblečená v dlhých šatách s dobovými rukávami a sne-

hovo biele vlasy mala rozpustené a jemne vľajúce popri jej pomalejšom chôdzi. Bojovníci ustupovali a prejavovali jej úctu. Podriadenosť spoločenskému riadila myslenie anjelov úplne automaticky. Jediný, kto potreboval vedieť, čo robiť, bol zjavne Angel.

„Ani mne sa nič nestalo. Ten váš Kyle sa pomýlil,“ povedala Stella, keď sa postavila pred Grega a prijala Jesperovu ruku, ktorou ju on sám vítal.

„Ty... ty nie si princezná,“ vyriekol Greg, ale jeho hlas nebol taký sebaistý. Aj jeho spoločník mu naznačoval, že to nie je princezná, i keď pohľad na jej hrdú tvár ho dostával do pomykova.

Stella sa usmiala a dvoma jednoduchými ťahmi si prepletla s Jesperom ruku retiazkou. Obaja dali pokyn skláňajúcim sa bojovníkom za sebou, aby opäť vstali. Jesper sa pozrel na Stellu odovzdaným pohľadom, zhlboka sa nadýchol a rovnako ako ona sa bez náznaku strachu pozrel na skupinu upírov.

„Nie, nie, nie,“ zaúpel Angel v myšlienkach. To je presne to, čomu sa vyhýbal pri Amy a Jesperovi. Nečakal však, že Jesper sa dostane do kontaktu s inou princeznou, a ani nerátal s inou kombináciou kráľovskej dvojice.

„Sebaobetovanie,“ potvrdil jeho myšlienky Daiki a v myšlienkových ozvenách to slovo začul aj od ostatných.

Prvé, čo si Angel pomyslel, bolo, že Stella nie je princezná. *Ona sama to predsa povedala. Ale... ale prechádza sama hradnými skratkami, ktorými vedia prechádzať len nositelia sily, tak aké schopnosti ešte má? Môže s Jesperom uskutočniť sebaobetovanie? Angel mal pocit, že teraz naozaj nevie premýšľať s jasnou hlavou, a znervózňovalo ho, že všetci, ktorí na neho boli napojení, v tom jasno mali. Stella je princezná.*

Greg vyzeral, že rovnako ako Angel premýšľa nad vyriešením situácie. Stiahol sa o dva kroky a pohľadom hodnotil situáciu. Prítomných vonku, Brendana na terase, Kylea na zemi, hrad, okolie, princeznú držiacu za ruku akéhosi odhodlaného anjela

a Bieleho upíra Angela s ďalším upírom po svojom boku a možno zo päť ďalších upírov medzi anjelmi, ostatní to asi len predstierajú... Občas sa pozrel na svojich spoločníkov, ktorí nedočkavo čakali na jeho pokyny.

Amy... Amy... Amy... hučalo Angelovi v hlave a naďalej zo-trvával ako štít medzi upírmí a anjelmi, lebo dúfal, že sebaobetovaniu zabráni. Mal dokonca chuť skočiť medzi Stellu a Jespera a roztrhnúť to prepojenie. Nielen kvôli tomu, že Jesper bol jeho priateľom a Stellu si vážil, ale hlavne preto, že si uvedomoval, že ak zomrie Jesper, neostane nikto, kto by dokázal priviesť Amy k životu. To ho doteraz udržiavalo s celkom chladným uvažovaním. Jesper žije, bude žiť aj Amy. V myšlienkach však cítil, že tak premýšľa len on. Ostatní hľadeli na Stellu a Jespera s najvyššou úctou, uvedomujúc si, že s nimi zomrie aj Amy, aj Kate a pokračovanie sily ostane plne na Sare. Áno, bojovníci boli rozhodnutí bojovať na život a na smrť, ale súčasne im bolo jasné, že upírov nepresvedčili a ani dostatočne nezredukovali. Stále ich bolo viac než dosť. *Ak týchto takmer tridsať upírov zaútočí, nielenže všetkých pozabijajú, ale dostanú sa aj dovnútra k ostatným. A množstvo detí a dospelých, ktorých sa títo bojovníci rozhodli chrániť, bolo viac ako štyria zástupcovia kráľovskej rodiny.* Angel sa snažil premýšľať nad novou stratégiou, aby sebaobetovaniu skúsil ešte včas predísť, i keď Amina krvavá silueta bez života v jeho myšlienkach ho privádzala do šialenstva. Otočil sa k upírom bokom a díval sa Stelle a Jesperovi do očí. Skúšal sa s nimi spojiť myšlienkami, ale ani jeden z nich neodpovedal. Skúšal apelovať na bojovníkov, aby neboli ľahostajní a verili, že ľudí v hrade ochránia, ale jeho slová narážali na kamennú hradbu mlčania.

«Prosím, kto je napojený na Jespera? Povedzte mu, že to zvládnem. Že vás ochránim.»

Jeho myšlienky boli vypočuté.

«Angel, choď nabok!» ozval sa v jeho mysli Jesper a díval sa mu prosebne do očí.

To nebolo to, čo chcel počuť. «NIE!» odpojil sa od ostatných.

«Urob, čo vravím!» prosil ho Jesper opäť. «Budeme bojovať. Musíš s nami pokračovať v eliminácii.»

Angel sa otočil k upírom, aby skontroloval Grega, pričom bol stále prepojený s Jesperom. Snažil sa v jeho myšlienkach nájsť klamstvo, ale nič také tam nezahliadol. Jesperove pocity nenažnačovali obeť, skôr nádej na možnú výhru a... hlbokú bolesť, priamo z jeho srdca. Prišiel o svoju princeznú, o svoju Amy.

Angel ich stále sledoval a ustupoval bokom. Na chvíľu opäť zastal, keď Jesper prerušil myšlienkové spojenie, ale napokon ustúpil.

„Dobre,“ ozval sa Greg po krátkej tichej porade s niektorými zo svojich druhov. Pristúpil bližšie a vypál hruď. „Či už si ty princezná, alebo nie, je to jedno. Nikoho z nás nezložíš, to je isté.“

„Nie, nezložím,“ potvrdila Stella. „I keď by ma celkom zaujímalo, ako ste to dokázali. Ako je možné, že viete odolať našej sile?“

Greg sa škodoradostne zasmial. „Tajná receptúra. To už ťa nemusí zaujímať. Ty aj tvoj frajer zomriete ako prví.“

„Som princ,“ povedal Jesper a nadvihol hrdo bradu. „A ešte raz vás vyzývam, aby ste sa vzdali. Inak vás s princeznou zabijeme.“

„Princ?“ Greg evidentne strácal pôdu pod nohami, ale snažil sa udržať si chladnú hlavu. „Keď sa zbavím vás dvoch, zabijem aj ostatných. Je mi jedno, kto je tu princom či princeznou. To deco dostanem, aj keby som mal zabiť všetkých na hrade.“ Kývol hlavou smerom k svojim a štyria upíri, ktorí stáli hneď za ním, sa pohli smerom k Jesperovi a Stelle. Angel urobil automaticky krok vpred, ale štyria útočníci v okamihu padli na zem. Nie omráčení, ale mŕtvi.

Angel zastal a Jesper sa zasmial. Tým vyprovokoval ďalších štyroch. Stalo sa to isté. Zrazu padli na zem ako podťatí, pričom

Stella a Jesper neurobili vôbec nič. Angel bol prekvapený ako všetci, ktorí s ním boli v spojení. Nikto z bojovníkov niečo také nečakal. Greg zdvihol ruku, aby zastavil ďalších, ktorí by chceli zaútočiť, i keď to vôbec nebolo potrebné. Nikto z jeho skupiny nemal chuť zomrieť.

„Možno by si to mal skúsiť ty,“ pobádal ho Jesper pobavene. „Možno si zo všetkých najsilnejší. A možno ani nie.“ Jesper sa pozrel hore na terasu. Angel sledoval jeho pohľad a takmer prestal dýchať, keď tam uvidel Jeremyho. Nebol sám, bol so Susan a s ďalšími dvoma mužmi. Ku každému z nich sa postavil jeden lukostrelec. Všetci muži s lukom boli z Angelovej skupiny, indiánski bratia York, Max a Dan a štvrtý luk si vzal do ruky Brendan. Vedľa Susan sa postavil jej manžel Kevin s pištoľou v ruke a ďalšie strelné zbrane sa objavili v rukách niekoľkých členov Rady – Symona, Darena a Wesa.

Angel netušil, čo chcú všetci tí ľudia na terase urobiť, ale bolo mu to úplne jedno. Jeho syn, ktorý mal byť schovaný v bezpečí hradu, stál v blízkosti skupiny upírov. Ak by niekto z nich vyskočil hore, mohol byť mŕtvy skôr ako ktokoľvek iný. Áno, strelné zbrane mohli útočníkov oslabiť a viacerými dobre mierenými strelami možno aj zastaviť, ale dve desiatky upírov boli naozaj dosť na to, aby mal o Jeremyho strach.

Jeremy zrazu ukázal prstom dole na skupinu upírov. Jeho detská tvár bola sústredená a rozhodná. „Ten v hedom tričku s poľepenými vlasmi.“ Všetci sa pozreli na upíra s dredmi v strede skupiny. Vyzeral prekvapene a pozeral sa na svoje ruky, hľadajúc v nich niečo stratené. Nestihol si ani uvedomiť čo a zrazu vzduchom zasvišťal šíp od Brendana a trafil ho priamo do hrude. Takmer vzápätí ho zrazila k zemi ešte guľka od Symona. Všetci upíri okolo neho inštinktívne skočili bokom, ale on sa uhnúť nestihol. Angel v sekunde pochopil. Jeremy vzal tomu upírovi jeho schopnosti. Urobil z neho človeka. Takže choroby a zrane-

nia nie sú jediné, čo na seba vie prenášať. Dokáže zobrať upírovi rýchlosť a silu.

Greg síce nechápal, ako je to možné, ale zrazu aj on nervózne prestúpil z nohy na nohu a silno zovrel prsty na rukách do dlaní. Teda, zjavne nie tak silno, ako bol doteraz zvyknutý. Pozrel sa hore a stretol sa so Susaniným sústredeným pohľadom. York, ktorý stál vedľa nej, namieril šíp priamo na neho. Ďalší lukostrelci, Max a Dan, namierili svoje šípy na dvoch zneistených upírov a Brendan už bral do ruky nový šíp a ťažoval tetivu. Členovia Rady stojaci na terase so zbraňami sa takisto otočili na svoje ciele.

Vystrelením šípov a za zvuku guliek sa spustil boj. Niektorí upíri sa snažili útočiť na kohokoľvek vo svojej blízkosti, niektorí sa snažili utiecť. Dvaja zmätení upíri opäť zaútočili na Stellu a Jespera, čím svoju smrť len urýchlili. Angel s Ralphom sa zamerali skôr na útok, Clare s Mary na obranu. Snažili sa chrániť bojovníkov pred silnými údermi upírov. Našťastie, ani jeden z nich nebol cvičený na boj, ale i tak boli Mary a Clare v nevýhode. Pomohli im však liečitelia z terasy, ktorí prebraté schopnosti od upírov prenášali na bojovníkov v ich blízkosti. Lukostrelci a *pištoľníci* pokračovali v predchádzajúcej činnosti a na akýkoľvek náznak slabosti medzi upírmi reagovali vystrelením šípu a guľky. Liečitelia im slovne zadávali presné ciele. Dvakrát museli bojovníci na terase zasiahnuť aj proti upírom, ktorí sa chceli dostať hore a eliminovať liečiteľov. Oba útoky sa pre upírov skončili neúspešne a Angel bol viac než spokojný. O Jeremyho bezpečnosť sa už nebál.

Upíri, ktorí verili, že majú šancu vyhrať, sa vrhali medzi bojovníkov a tí zbabelejší utekali rôznymi smermi preč. Ďaleko však nezašli. Cez pomyselnú hranicu okolo hradu sa totiž nedostali. Jesper zablokoval prechod komukoľvek, kto chcel v tej chvíli odísť, a neuvolnil ho, ani keď Angel s Ralphom dovliekli z lesa

telo posledného *utečenca*. Napriek mnohým zraneniam dokázali všetci tliekať a jasať. Boj sa skončil.

„Nepáľte ich!“ zakričal Jesper, keď zbadal v rukách jedného z bojovníkov fakľu. „Musíme ich ešte preskúmať. Vnútri nechal Angel dvoch zviazaných. Tých ešte nezabíjajte. Budeme ich vypočúvať.“

Jesper už nebol pripútaný k Stelle, a keď sa Angel poobzeral, tak Stellu ani nevidel. Všade boli hlavne bojovníci a vyhodnocovali zranenia. Jesper bol stredobodom záujmu, lebo sa ho dožadovali nielen bojovníci, ktorí si s ním podávali ruky, ale i ľudia vychádzajúci z hradu. Niektorí išli na pomoc zraneným, iní si chceli s princom okamžite pohovoriť...

„Čo máme teraz robiť?“

„Kde je princezná Amy?“

„Je pravda, že zomrela? Zachránila nás.“

„Je už naozaj koniec?“

... prípadne s požiadavkami, že nevedia niekoho nájsť alebo prosia Jespera o uvoľnenie hranice a dovoľenie odísť čím skôr.

Keď Angel prijímal množstvo poďakovaní, stisnutí rúk od bojovníkov či potľapkaní po ramene, bol v rozpakoch a jeho jedinou túžbou bolo čím skôr zmiznúť zo stredobodu pozornosti. Videl, že otec s mamou a Clare boli doráňaní, ale určite v poriadku, a tak chcel skontrolovať Jeremyho, na ktorého teraz nedoviedel, nájsť Saru a uistiť sa, že sú obaja v poriadku.